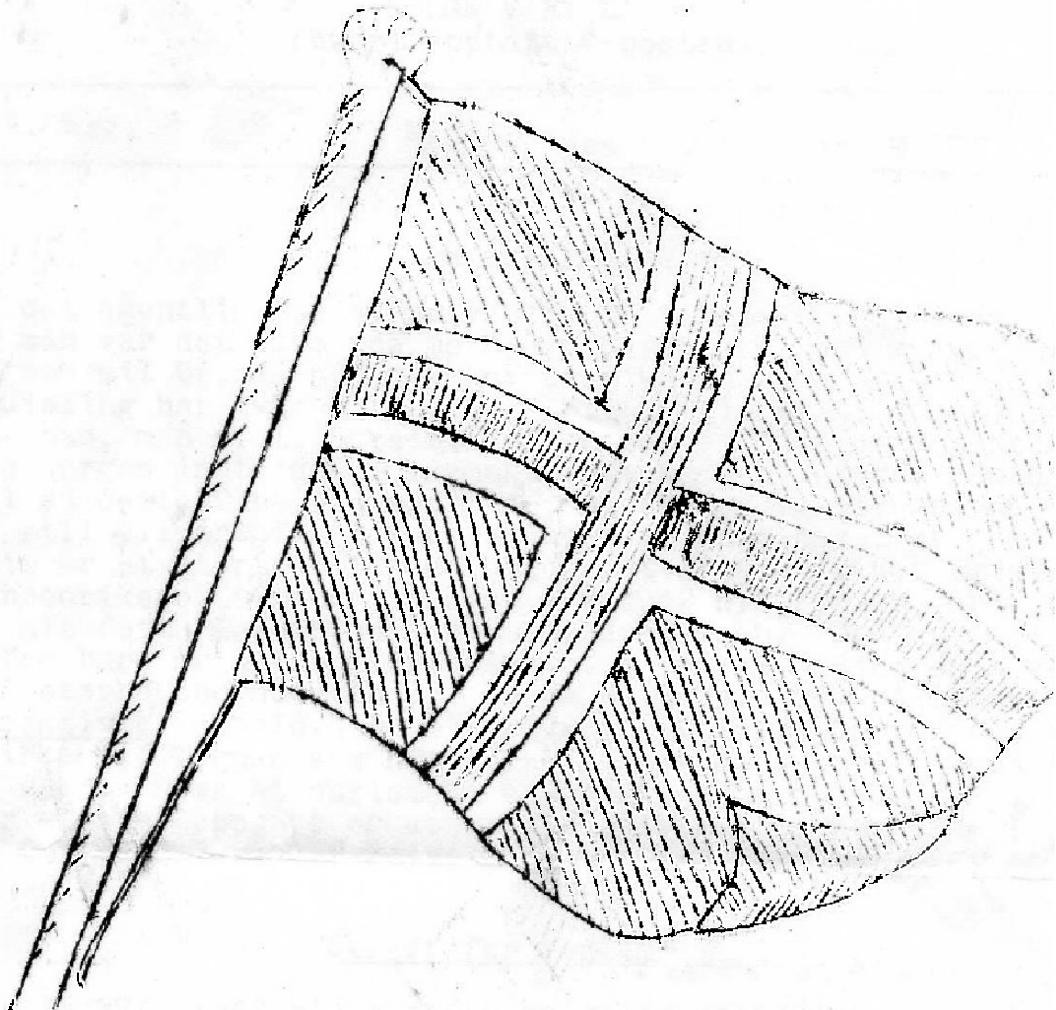

25.02.42.

Sturze

•
Sirt

Lam

NORGE VÅRT LAND!
(hveri 10pattat V-posten.)

2. årg.

Mandag, den 27. februar 1942.

1. februar 1942.

Hendte det egentlig noe av betydning 1. februar? Quisling fikk en ny titel, men var det ikke noe mer? Jo dessverre, det var et nytt nazi-tiltak som vil bringe nye ulykker over vårt land.

Quisling har ikke fått sitt slott og sin titel gratis, vår sikker, og ikke han, men vi må betale. Faren for en "fredsslutning" med Tyskland og Norges inntreden i tremaktspakten er nå større enn noensinne. Hva vil så dette føre med seg? Jo, en tvangsutskrivning av nordmenn i større stil til arbeide i tysk tjeneste. En får vel si som "føreren" at dette er et stort skritt på veien mot Norges frihet og selvstendighet.

Innenrikspolitisk betyr også 1/2-1942 mye byrder for vårt folk. Vi har alt fått "loven" om ungdomsoppdragelsen. Den er en meget stor fare, for barn er lettere å påvirke enn voksne. Hjemmene krydning blir nå større enn noensinne. De må sette alt inn på å lære sine barn om de faktiske forhold. De må drive et intenst opplysningsarbeide for å motvirke all løgnen som nazistene vil prøve på å lure inn i ungdommen. Vær på vakt! Husk at nazistene vil bruke alle mulige knep. Alle voksne har her en stor oppgave og et veldig ansvar. De har ikke lov å ta det lett. Det vilde være en katastrofe om nazistene skulle greie å forgifte en del av Norges ungdom.

Straff for medlemskap i N.S.

I statsråd 22/1-1942 ble det ved kongelig anordning fastsatt straff for medlemskap i N.S. Justisminister Terje Wold reddegjorde for denne bestemtningen i tilleggsprogrammet fra London den 23/1-42. Det vesentlige av hans uttalelser gjengis her:

Den som opprettholder medlemskap i, søker om eller synslykker i, bli medlem av Nasjonal Samling, hirden eller annen organisasjon som ytter fienden bistand, eller som medvirker her til, straffes med tap for bestandig eller for et bestant antall år av "almen tillit". Det er ikke nødvendig for straffeskyld å ha deltatt i N.S.-møter eller ha vært med i demonstrasjoner eller på noen måte å ha opptrådt aktivt som medlem av N.S. Det formelle medlemskap, selv om det har vært helt passivt, rammes av loven og medfører straff. Den straff som anordningen fastsetter, er tap av "ALMEN TILLIT". Som tilleggstraff kan bøter på inntil 1 mill. kr. idømmes.

TAP AV ALMEN TILLIT innebefatter:

1. Tap av stemmerett.
2. Tap av retten til å tjenestgjøre i rikets krigsmakt.
3. Tap av offentlig tjeneste og ethvert tillitshevrv i stat og kommune.
4. Ingen adgang til å oppnå offentlig tjeneste.
5. Ingen stillinger kan oppnås i utøvende næringer som krever offentlig tillit.
6. Tap av adgang til å utøve næring som krever offentlig autorisasjon eller bevilgning.
7. Tap av adgang til å innehå stillinger, lønnet eller ulønnet tillitshevrv, i selskaper, foreninger eller andre samfunns-innretninger.

Denne anordning medfører ikke forandring i de borgelige og

militære lover. Tap av almen tillit idømmes ved siden av den straff som idømmes forbrytelser mot statens selvstendighet og sikkerhet (straffelovens kapitel 8) for forbrytelser mot Norges Statsforfætning og statsoverhode (straffelovens kapitel 9) og for forbrytelser mot den militære lovs krigsartikler. Hovedbestemmellsen for forrederi er fremdeles straffelovens § 86 som lyder: "Med befite i minst 3 år, eller med fengsel fra 3 år inntil livstid, straffes den som rettsskridig, under krig hvori Norge deltar, åler med sådan krig for syet, yter fienden bistand i råd eller dåd". Etter kongelig anordning av 3. okt. 1941 kan også dødsstraff idømmes for forrederi. Da straffeloven ble gitt, tenkte man kanskje ikke på en situasjon som den som nå foreligger, hvor hele landet er besatt av fiendtlig makt. Men det er helt klart at § 86 og alle andre bestemmelser i den borgerlige og militære straffelov fullt ut er anvendelige under den tyske okkupasjon. Den som idag yter tyskerne i Norge bistand i råd eller dåd, er en forredner. Bistanden kan ytes direkte eller inn direkte, sifles også ved å søke å bedre fiendens økonomiske eller politiske maktstilling. N.S. har som parti åpent tatt standpunkt for tyskerne og har under sin fører aktivt gitt inn for fiendens seier. Hæ det norske folk er klar over dette. N.S. er derfor i organisasjon som i straffelovens forstand yter fienden bistand. Alle medlemmer av N.S. er forredere. Deres forhold rammes av straffelovens § 86. Når det allikevel ved siden av denne alminnelige straffestemmelse har vært nødvendig å gi egen forordning, rettet mot N.S., er grunnen den at det bør være et særskilt straffbart forhold å tilhøre et politisk parti som under krig går over til fienden. Dette innebærer en større fare for samfunnet enn hvor den forrederske bistand ytes enkelvis uten at forrederne er organisert i et parti. Derfor skulle det komme til klart uttrykk i loven at partiet er ulovlig og dets medlemmer vil bli å straffe med særskilt straff ved siden av den straff som idømmes etter de alminnelige forredribestemmelser.

Terbovens angrep på Berggrav.

Det som i pressen blir kalt Berggravs "opp tegnelser", er i virkeligheten et privat brev fra biskopen til Ronald Fangen. Brevet ble funnet av tyskerne ved en husundersøkelse hos denne. I privat form inneholder det en beskrivelse av biskopens tur bisten 1939, altså før Norge kom i krig. Berggrav reiste som kirkens mann og ikke som politiker slik som Terboven sier. Dette er den første laga.

Som vår fremste biskop reiste Berggrav på inntydelse av den kirkeelige institusjon World Council for mellomfolkelig fred. Han reiste altså som kirkens mann og ikke som politiker.

Når Terboven undrer seg over at derehe stod åpne til framstende politikere som Lord Halifax og andre, rører dette bare uvitenhet om World Councils arbeide, som jo nettopp består i å arbeide for fred ved hjelp av kirken. Disse fakta stiller saken i det rette lys.

En annen sak er Terbovens slutning av disse Berggravs uttalelser. Han har vel neope trodd sine egne ord da han dro den slutning at Berggrav ønsker Tyskland berettiget til et angrep på Norge.

Det Terboven ønsker er i rakke ned på Berggrav og nedsette ham i folks øyne. - Han har nå som ellers oppnådd det motsatte.

Utlandets dom.

Den del av den utenlandske presse som ikke er kontrollert av aksemaktene, er så å si enstemmig i sin dom over skuespillet på Akershus. Som et typisk eksempel refererer vi endel av det det svenske tidsskrift "Nu" skriver:

Någom frändring i sak betyder nu inte detta, at Norges mest föraktade man har fått en tysk utmärkelse. Kedan under några dagar närmast efter den 9. april 1940 fungerade Quisling, sedan han i ord og handling brutit sin plikt mot kung og land som okupationsmakten "statsminister". Det blev imillertid en mycket kortvarig historia den gången. Nu avser man tydligt att fastare länka Norge vid Tyskland. Allting synes dock tills vidare bli som förut. Hr. Terboven stannar kvar som rikskommissarie, fängelser och koncentrationsläger fylls och fusiljerdingsavdelingarna fortsetter ufertrutet sitt arbete. Santidig växer det norska folkets motstånd mot ockupationsmakten och dess inhemska verktyg.

I grunden er det naturligtvis komplett likgiltigt vad en man som Quisling tyckar och tenkar. Han sitter ju endast på sin post genom ockupationsmakten förtroende och som ledare för et "parti" som inte omfatter två procent av Norges folk. Utnämmandt av Quisling til minister president är naturligtvis klart rättsstridigt och berör givetvis på intet vis Norges förhållande till andra länder utom Tyskland. Det kan ju tankas, att man tvingar de till antikominternakten anslutna makterna att erkänna dem norska "nyordningen". Helt uteslutet är det, att alliansfria och ikke ockuperade länder som vårt eget eller Schwæiz skulle gå med på något som helst slags erkännande av den revolutionera rigim i Norge som uteslutande stödar sig på tyske bajonetter.

I samme nummer av "Nu" tas det också kraftig avstand fra de stadge mord på norske patrioter, og alle fengslingene. Vi refererer endel:

Inför underrättelsen om dessa nya norska martyrer för frihetens sak kan vi endast konstatera att vår tacksamhetskuld til det norska folket ökas för dess föredömligt rakryggade och omotliga hållning. Det är ingalunda några futila särinteressen norrmännens kamp gäller. Det är de rent mänskliga värden som nu står på spel och som norrmännen tvingas att offra sina liv för, värden som i högsta grad angår även oss.

Den avsky som vi Sverige känner inför våldförfandet av det norska rättssamvälet kan inte tilrackligt starkt offentlig uttryckas. Meddelandet om den omänskliga tortyr som Oslo-universitetsrektor, professor Seip, utsatts för här framkallat en reaktion från svenska universitetshåll, varifrån hemställan gjorts til den svenska regeringen att den måtte göra allt vad i dens förmåga står för att åstadkomma omedelbar rättelse i det påtalade förhållandet. Man må hoppas att regeringens ansträngningar härvidlag ska leda till resultat liksom at den svenska statsmakten ävnar i fortsättningen ska kunna ingripa till hjälp åt den norska elit, som nu trampas under nyordningens järnhållar.

Utenrikskronikk pr. 17/2-1942.

Før en tid siden uttalte den amerikanske marineminister, Knox at begivenhetene i Østen ikke skal få oss til å glemme at det er Tyskland som er hovedfienden. Er først Tyskland slått, er det hele i realiteten avgjort. Det vil m.a.o. si at det er Østfronten og Atlanterhavet som er de to viktigste krigsskueplasser.

Østfronten fortsetter russernes framrykning. Det blir stadig vanskeligere for nazistene i holde grepot om Leningrad. De holder fremdeles stillinger ved Schlüsselburg, og hindrer sannsynligvis dermed den direkte jernbaneforb. med Moskva. Russerne angriper imidlertid med spesialtropper og har trengt inn i de fiendtlige linjer, som bl.a. holdes av flamske tropper. Vorosjilovs tropper sør for Ilmensjøen har utdype sin kile ved Cholm og Veliki Luki, denne siste by skal nå også, iflg. svensk melding, være i russernes hender. Dette er ikke bekreftet fra Moskva.

Vest for Moskva rykker russerne, under general Sjukov, langsomt men sikkert frem mot Smolensk fra to kanter, og atår et sted ca. 120 km. vest for denne viktige by. Tyskerne holdes imidlertid framdeles en rekke viktige stillinger, i første rekke byene Ksjev, Vjasma, Briansk og Orel. Det er i det siste særlig meldt om harde kamper ved Ksjev som russerne har omringet. Nazistene setter imidlertid alt inn på å holde byen, hvis fall vil være av overordentlig betydning for stillingen på midtfronten.

Ved Orel og Kursk er stillingen som før. Derimot fortsetter Timo-sjenkos offensiv i Ukraina i retning mot Dnjepr. De to kiler syd for Charkow er utdype, og russenes viktigste erobring er byen Krasnograd, 100 km. SV for Charkow. Den sydlige kilen truer med å bryte nazistenes jernbaneforb. med Krim.

Det viktige industriområdet i Donetsbekkenet er nå utenfor faresonen, og militærøyningene nordover til Moskva er i full gang.

På Krim er stillingen uforandret. Det meldes at nazistene i alt har tapt 35 000 mann i grepot på Sevastopol. Den 7. febr. offentliggjorde tyske aviser for første gang på lange en frontoversikt. Den var høyst ukorrett, frontlinjen var trukket mellom de mest framskatte tyske punkter, uten hensyn til at russerne i de fleste tilfelle ligger opp til flere hundre km. vest for denne linje.

Vil Hitler greie i gjennomføre noen våroffensiv eller vil russerne fortsatt rykke fram? At Hitler kan oppnå midlertidig framgang ved en veldig kraftspennelse til viren er slett ikke usannsynlig, men vanskelighetene begynner for alvor å tørne seg opp for ham. Det gir nærmest sterkt ut over reservene at militæreksperter regner med at bare halvparten av mannskapene på Østfronten vil vere tyske når viren kommer. Det forlyder i dehne forbindelse at den romanske stabssjef og hans nest-kommanderende har innlevert sine avskjedsansøkninger som protest mot Antonecchia, som har gitt ned på å sende en ny stor styrke til Østfronten. Videre skal hensikten med Görings besøk i Italia ha vært i skaffé sol-dater til Østfronten og arbeidere til den tyske industri. Som et av resultatene er nå alle italienerne som før var fritatt for militærtjeneste innkalt. Det blir stadig tydeligere at den tyske militærmakt etter 2 1/2 års krig er alvorlig svekket. Våroffensiven kommer antagelig, den vil muligens også lykkes i den forstand at tyskerne igjen vil kunne rykke lenger inn over de uendelige russiske sletter, men det bringer dem bare nærmere sammenbruddet.

Atlanterhavet:

For 1 1/2 år siden ventet verden hver dag at tyskerne skulle prøve en invasjon i England. Idar jubler nazistene over at de har greid å lure tre av sine største krigsskip gjennom Den engelske kanal. Hvilken veldig forskjell på 1 1/2 år.

Hvilken sjømakt må ikke Tyskland ha fått når 3 krigsskip (i tåke og regn og med veldige flystyrker og lettere marinestyrker til forsvar)

greidde å komme igjennom kanalen (sompå det smaleste er over 30 km. bred) uten å bli senket selv om de nok ble betydelig skadet (6 torpedotreff foruten bombetreff.) Jo, tyskerne behersker i sannhet hele Atlanterhavet.

Ikke desto mindre treffer det britiske admiraliitet alle forberedelser for å maste en skjerpet u-båtkrig. Og krigsproduksjonen øker både i U. S. A. og England. Den amerikanske admiral Land opplyser således at skipsbyggingen nå går dobbelt så fort som i 1917. Nå sjøsettes det i U.S.A. gjennomsnittlig 1 skip om dagen, og innen årets utgang vil det bli to pr. dag.

Det blir tydeligere og tydeligere for hver dag som går at Tyskland taper slaget om Atlanterhavet. Tysklands sjangse var å vinne innen sommeren 1941. I denne forbindelse er det interessant å merke seg hvor mye svakere innsats "die Luftwaffe" nå gjør i Atlanterhavet og i angrepene på England. England har ikke hatt noe alvorlig flyangrep på 9 mdr.

Østen:

La oss først innramme et Singapores fall er alvorlig og at situasjonen i Østen er svært ugunstig. Det vil forlenge krigen, men det kan ikke endre det faktum at aksens seierssjangser er minimale.

FRA STAVANGER,

Også i Stavanger skulle 1. februar "feires". Det var satt opp høyttalere flere steder i byen, nazistredaktøren i Stavanger Aftenblad skulle tale og bidden masjere. Men likesom i Oslo ble jussingene sittende hjemme. Tirsdag 3. febr. holdt Kringlebotn en ny tale som visstnok bare var beregnet på partifolk. "Stavangeren" refererte den imidlertid, og det gjør vi også:

"Det er nok mange av dere som spør om det er nødvendig å ta hjemmesitterne og bakstreverne så høytidelig. Jo, det er det. Søndag var det mange av oss som gråt av sorg over de fraværende. Det er tusener og tusener av våre landsmenn som er rede til i hugge oss ned. Det må skinne megen sol over Norge før denne isbrean er smeltet....."

"Stavangeren" har nå fått fire ukers "ferie" og redaktøren, Lorentzen er arrestert.

Danmarks tilgodehavender i Berlin er i 1941 økt fra 412 til 849 mill. kroner. Dertil kommer at den danske nasjonalbanks utgifter til den tyske okkupasjonsarme samtidig er steget fra 465 til 906 mill. kr.

Tyskerne har brent ned ca. 40 hus i Lofoten som represalier overfor dem som ble med til England etter strandhugget i fjorri ge måned. Samtlige mannlige slektninger av dem som reiste (ca. 100) er satt i tysk konsentrasjonsleir.

Svenske skolebarn har ved salg av lo-øres merker samlet inn 515 000 kr.

Kongen og regjeringen deltok for noen dager siden i en fest i Grosvenor House i London. Den ble holdt til ære for de norske frivilige som var kommet til England etter strandhuggene ved Vågsøy og i Lofoten.

Det var en folketem av tirsdag den 17. febr. etter kl. 18. Folk viste for en gangs skyld å kunne stå samlet. En statistikk over kafeer, restauranter og forlystelsessteders inntekter etter kl. 18 ville føre til et sørgetlig resultat for nazistene. Det hele var en folkeavstemning så god som noen, hvor man ble klar over de faktiske forhold. VI ER ET SAMLET FOLKOGEN FRONT mot en liten gruppe forredere, et utskudd på samfunnet som dessverre finnes innen ethvert folk.

VI HAR IKKE RÅD.

Vi har ikke håd
til at selge vort Land,
- så kom ikke her og gjør Bud -
Vort Land er oss selv,
og en nidding den Mand,
som vil ~~ose~~ til Salg stille ud,
Er Mandem end aldrig
så fattig - nuvel,
han er dog for kostbar til Træl.

Vi har ikke håd
til at selge vor Het
og selge vor Fremtid med den.
Vihusker, at Esau
faldt Salget så let,
men ikke at vinde igjen.
For hetten er Manden,
og selger han den,
stir bare en Lodden igjen.

Vi har ikke håd
til at selge vort Flag,
men vel til at folde det ud.
Vort Flag det er vor
og vort Fædrelands Sag,
vort Merke for Mand og for Gud.

LEVE KONGEN OG FÆRELANDET.